

Presència i Manca dels Articles Definites en Italià: Un Taló d'Aquil·les pels Aprenents Catalanoparlants de l'Italià?

TREBALL FINAL DE GRAU (TFG)
GRAU D'ESTUDIS D'ANGLÈS I CATALÀ
DPT. FILOLOGIA FRANCESA I ROMÀNICA

Alumna: Laura Ribó Gabernet

Tutor: Eduard Vilella Morató

16 de Juny del 2016

Índex

Introducció	3
1. Aprenentatge d'una segona llengua	
1.1. Diferència entre adquisició i aprenentatge	4
1.2. I els més efectius, quins són?	4
1.3. Com aprendre una llengua?	5
1.4. Rol de la llengua mare a la segona llengua	5
2. Presència i manca dels articles en italià i en català	
2.1. Introducció als articles	8
2.2. The Article Choice Parameter	8
2.3. Els articles definits en italià.....	11
2.3.1. Presència de l'article definit en italià i manca en català	11
2.3.2. Manca de l'article definit en italià i presència en català	12
3. Enquestes de validació	
3.1. Orígens de l'enquesta	14
3.2. Tipus de test	14
3.3. Test de selecció múltiple	15
3.4. Hipòtesi abans de fer la validació	16
3.5. Producció i disseny de l'enquesta	17
3.6. Validació de les respostes	19
Conclusions i observacions	25
Bibliografia	27

Introducció

Aquest treball s'ha dut a terme per donar resposta a la qüestió de les possibles interferències negatives que poden existir entre dues llengües similars: l'italià i el català. En aquest cas, pretén contestar les interferències en els articles definits d'ambdues llengües. Per què es produeixen? De quina manera? A quins nivells?

Aquesta producció pertany a un Treball Final de Grau del grau d'Estudis d'anglès i català del curs 2015/2016. L'objectiu d'aquest estudi és, d'una banda, informar sobre les diferències entre dues llengües connexes pel que fa als articles definits, i, de l'altra, mirar el grau d'interferència que existeix entre elles. A més a més, també té com a objectiu conèixer tot aquest món de l'ensenyament i l'aprenentatge d'una llengua.

El fet que la L1 estigui altament associada amb les interferències de la resta de llengües apreses ha estat altament estudiat durant al llarg del temps. Ara bé, aquí ens centrarem en la distorsió que hi pugui haver a l'hora d'enfocar els articles definits de l'italià per part dels catalanoparlants. En altres paraules, per què s'utilitzen de diverses maneres els articles? Per què a una llengua n'apareix un i a l'altra cap? Tot això té una resposta. Les diferents utilitzacions, en ocasions, dels articles en català i en italià. La perspectiva no és només teòrica, també hi ha una intenció de fer recerca de camp utilitzant la metodologia de les enquestes.

El treball s'estructura en tres parts: La primera tracta de l'adquisició del llenguatge i de com i el perquè la L1 interfereix a la resta de llengües. A la segona s'aprofundeix a explicar les diferències a l'hora d'utilitzar els articles definits en català i en italià. I la tercera se centra en explicar el mètode de les enquestes: l'origen, la realització i finalment, la validació, amb els resultats finals. Per acabar, una breu indicació de les conclusions i de les observacions vistes al treball.

Per finalitzar, tot seguit us demostraré tot allò que he après i que he anat observant amb la il·lusió que us resulti útil i que us pugui agradar. I animar-vos a què es facin més treballs per estudiar un o més d'un aspecte de la llengua.

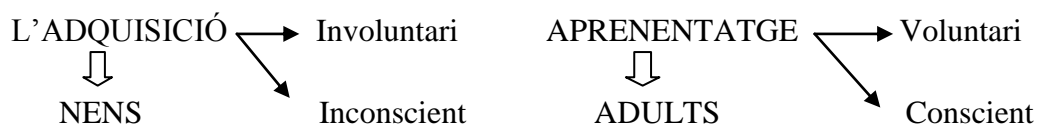
1. Aprenentatge d'una segona llengua

1.1. Diferència entre adquisició i aprenentatge

Adquisició i aprenentatge són dos mots que són de fàcil confusió. Per una banda, l'adquisició del llenguatge és obtinguda de manera involuntària per un nen com a resultat de l'evolució natural. El nen escolta sons que li produeixen anar enllaçant amb objectes o actituds i això fa que el seu cervell ho emmagatzemi i es comencin a produir els mots. El llenguatge és un comportament innat que requereix un estímul extern. Es necessita un context per tal de començar el procés d'adquisició del llenguatge.

Per l'altra banda, l'aprenentatge del llenguatge es produeix en el procés d'ensenyament d'una llengua, ja en les edats més avançades. L'aprenentatge ja es produeix de manera voluntària i la persona ja és del tot conscient que està aprenent una altra llengua.

El que fan els nens no és tan radicalment diferent del què fan els adults. Ara bé, els nens tenen un problema que els adults no tenen: als nens els costa establir paràmetres, perquè això no és innat, s'ha d'adquirir. Per exemple, en l'ordre de les diferents categories funcionals (determinants, conjuncions, preposicions i adverbis). En canvi, el lèxic és el que s'aprèn més d'hora, i per aquest motiu podem dir que el vocabulari d'una llengua sí que és un procés innat.

1.2. I els més efectius, quins són?

En general els nens aprenen amb més eficiència. Amb els anys es va perdent capacitat i es va perdent l'habilitat de raonar amb el sistema del llenguatge. Els adults tindran problemes a l'hora d'afrontar-se a un nou sistema. Els nens no tenen cap mena de dificultat, segons algunes explicacions neurològiques.

Many adults who otherwise acquire an excellent command of language never overcome the difficulties posed by a new sound system (D.A.Wilkins, 1974: 31) ¹

- 1- Molts adults encara que adquireixin un excel·lent domini de la llengua mai superen les dificultats enfront un nou sistema de sons.

Ara bé, els adults poden suportar esforços mentals superiors, i alhora també tenen més motivació i la poden aguantar durant un període de temps més llarg. Tal com diu Wilkins, un any anant a classe per aprendre una llengua equival a un període d'una a tres setmanes per un nen que està adquirint la seva llengua. Si volguéssim obtenir els mateixos coneixements que un nen obté en tres setmanes, els adults hauríem d'anar a classe entre tres i quatre anys. Unes classes de dues a sis hores per setmana durant quaranta setmanes a l'any.

1.3. Com aprendre una llengua?

Els mètodes més eficaços a l'hora d'aprendre una llengua són diferents. En primer lloc; la repetició, la imitació. Tal com ho fan els nens. Per processos neurològics relatius a la llengua els nens tendeixen a repetir i a imitar tot el que senten i veuen, si ells se'n surten i són eficaços, el que fem els adults és calcar-los. En segon lloc; la frase com a model. És a dir posar una frase amb una estructura determinada i intentar fer-ne més de diferents amb aquesta mateixa estructura. Així podrem fer un gran nombre de frases de la llengua que estem aprenent; les frases són infinites. En tercer lloc; fent errades. Només si som conscients que les estem fent serem capaços de solucionar-ho i aprendre-ho. En quart lloc; trobar un sentit a tot allò que estiguis fent, per exemple trobant-hi significat en la construcció de frases. Buscar associacions a la llengua i que puguem associar aquestes frases amb altres ja estudiades anteriorment. I per acabar; és ben sabut que hi ha gent que té una aptitud innata per les llengües que deixant de banda el tret d'abans assoliria parlar una llengua perfectament sense gaire esforç.

1.4. Rol de la llengua mare a la segona llengua

L'aprenent sempre buscarà l'equivalent d'una paraula o d'una estructura amb la seva llengua originària. No podem negar que la segona llengua està altament associada amb la pròpia llengua mare. Sobretot utilitzant el mètode de la traducció i en nivells baixos de l'aprenentatge. A nivells elevats no hi ha tanta necessitat d'utilitzar la llengua mare o L1.

Quan dues llengües diferents en algun aspecte entren en contacte, la interferència està assegurada. Aquesta interferència no ha de ser negativa necessàriament: Quan són diferents elements de la llengua es pot produir una interferència negativa; una complica l'aprenentatge de l'altra. En canvi, quan els elements són iguals, es pot produir una

interferència positiva, una ajuda al desenvolupament de l'altra. L'aprenent rebrà informació en una llengua, immediatament produirà o intentarà produir el mateix en la seva llengua. Això li serveix per solucionar problemes lingüístics de la L2. Ho utilitza per intentar donar sentit a tot allò que està aprenent, i potser amb una llengua més propera li és més fàcil. També per reduir l'ansietat i crear relacions. Això ens demostra que es produeixen moltes interferències de la L2 a causa de la L1, ja que cap llengua és igual ni té l'estructura gramatical igual. Aquí ens centrarem a estudiar les interferències negatives.

The learning of another language might be negatively affected in cases where there are differences between L1 and the L2 but not in cases where the L1 and L2 features were the same (Rod Ellis and Natsuko Shintani, 2014: 235-236) ²

Es creu que les interferències lingüístiques són les principals dificultats provocades pels aprenents d'una segona llengua. Per voler solucionar un problema, se'n creen de nous. Les interferències es poden formar quan no es té un domini suficient de la segona llengua. Segons Joaquín Arce, les llengües més similars estructuralment són més propenses a ser exposades a les interferències. Això pot provocar més errades en tots els àmbits de la llengua.

La L1 interfereix a l'adquisició d'una segona llengua i això és aplicable universalment. És un gest voluntari-involuntari, és a dir, d'una banda, voluntari perquè saben que estan utilitzant la traducció d'una altra llengua, però, de l'altra, involuntari perquè la ment proporciona informació per tal de solucionar els problemes lingüístics que puguin tenir, inconscientment. La ment requereix la noció, el coneixement i la solució de tots els problemes.

L'acció que exerceix la llengua nativa a la segona llengua és més maliciosa i perillosa quan es tracten de sistemes lingüístics afins, com ara l'italià i el català. Els aspectes diferents de la gramàtica entre dues llengües similars provocaran la interferència de la llengua mare a la segona llengua, com per exemple la diferència a l'hora d'utilitzar els

- 2- L'aprenentatge d'una altra llengua pot ser afectat negativament en casos on hi ha diferències entre la L1 i la L2, però no en casos on les característiques de la L1 i la L2 siguin les mateixes.

articles en italià i en català. Els aprenents de la L2 sempre produeixen errades quan l'estructura gramatical és diferent de la llengua materna.

Hi ha un desequilibri en el coneixement, la teva llengua nativa sempre serà més forta i més sòlida que les altres, ja que la pots controlar millor. Les altres llengües que aprens més tardanament van com si fos a una caixa i allà es barregen entre sí. A no ser que hi hagi un coneixement molt elevat d'aquestes llengües.

2. Presència i manca dels articles en italià i en català

2.1. Introducció als articles

Com ja sabem l'article és una categoria gramatical que té com a funció acompanyar un nom comú. Els articles definits s'utilitzen per referir-se a alguna cosa coneguda o concreta. Això és comú a totes les llengües, però no totes les llengües els utilitzen de la mateixa manera. No hi té res a veure si les llengües provenen de la mateixa llengua o no. Per exemple, el català i el romanès són dues llengües molt similars que provenen totes dues del llatí, però en romanès es posa l'article com a afíx al darrere i en català al davant. Per exemple, *l'ull* (català) – *ochiul* (romanès) o *la nit* (català) – *noaptea* (romanès).

També l'italià i el català tenen alguna diferència a l'hora d'utilitzar els articles definits. A vegades hi ha presència dels articles determinats en italià i no en català i a vegades s'ometen en italià mentre que en català hi són presents. Aquestes diferències poden anar des del nivell més inicial de la llengua fins als nivell més alts. Aquí ens centrarem en uns nivells no tan alts.

Where L1 and L2 both have articles, but the range of their interpretations differs, what kind of interlanguage grammars will emerge? (María del Pilar García Mayo, 2009:1) ³

2.2. *The Article Choice Parameter*

The Article Choice Parameter, segons expliquen Hakima Guella, Viviane Déprez i Petra Sleeman, ens permet diferenciar els dos tipus d'article que hi ha. Segons aquest paràmetre, que té defensors i retractors, les llengües es poden dividir segons les que tenen articles *definiteness*, *specificity* o les que no en tenen. Les llengües amb article *definiteness* serien les més conegudes per nosaltres, com l'anglès, el català, el castellà, l'italià, el francès, etcètera. Són les llengües que tenen diferència entre article definit i indefinit, i els definits descriuen un únic objecte o individu. Les llengües amb article *specificity* són per exemple el turc o el samoà (idioma parlat a Samoa, un estat de la Polinèsia).

- 3- Quan la L1 i la L2 ambdues tenen presència d'articles, però la gamma de les seves interpretacions són diferents, quin tipus de llengua en sorgirà?

Aquestes llengües no tenen diferència entre article definit i indefinit només tenen diferència respecte a la intenció que li vol donar la persona que parla o emet el discurs, és a dir, les llengües *specificity* al·ludeixen a un altre objecte del discurs que es pot dividir en específic o inespecífic. Específic si ja hi ha un element pertanyent a la frase que ens pugui fer saber de qui o de què parlem i inespecífic si no hi ha cap element a la frase ni al context que ens pugui fer veure a qui o a què es dirigeix específicament. Una diferència que podem il·lustrar amb el següent exemple:

[-Def, +Spe]

- Potser em pots ajudar. Estic intentant trobar **una dona pèl-roja**, crec que s'ha embarcat al vol 239. (La persona que parla ja ha vist o ja sap per quina dona pregunta, està relacionat a una dona concreta).

[-Def, -Spe]

- M'agradaria tenir **un llibre** de cuina, m'agrada llegir sobre la cuina d'altres llocs. (Saps que la persona vol un llibre de cuina, però en cap moment saps quin vol ni s'hi ja l'ha fullejat o vist abans).

Definiteness:

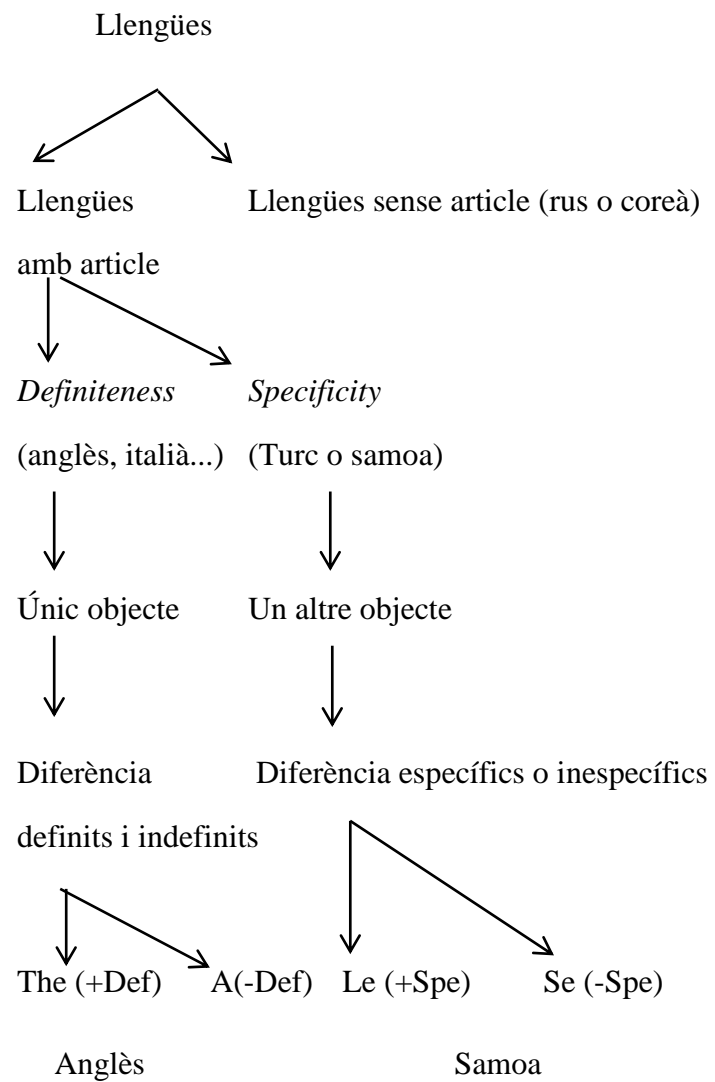
Anglès	+Definiteness	-Definiteness
+Specificity	THE	A
-Specificity		

Specificity:

Samoa	+Definiteness	-Definiteness
+Specificity	LE	
-Specificity	SE	

Hi ha llengües que poden ser considerades les dues *definiteness* però poden ser utilitzades de manera diferent. Com seria el cas de l'anglès i el castellà. Per exemple: Los perros son peludos (castellà) / Dogs are furry (anglès). Incloent-hi el cas del català i de l'italià, com veurem a continuació.

Fem-ne un resum :

2.3. Els articles definits en italià

Hi ha moltes gramàtiques per ensenyar la llengua italiana. I, per tant, moltes d'elles també ens expliquen l'ús dels articles definits de l'italià. Aquí exemplificarem el que han dit Manuel Carrera Díaz, Fausto Díaz Padilla, Pietro Trifone i la Gramàtica italiana del Larousse.

2.3.1. Presència de l'article definit italià i manca en català

Porten article en italià i no en català:

- 1- Els noms de les illes i dels arxipèlags: *La Sicilia è un'isola del Mediterraneo* (Sicília és una illa del Mediterrani). No porten article els noms de les illes petites com per exemple, *Capri* o *Ischia*.
- 2- Algunes regions: *La Catalogna è molto bella* (Catalunya és molt bonica).
- 3- La gran majoria de continents i països: En català solament pocs d'ells poden portar article; *La Gran Bretagna ha un'estensione di 245.000 km2* (Gran Bretanya té una extensió de 245.00 km²). En canvi hi ha països que no porten articles: *Israele, Malta, Monaco, Andorra, Cipro*, etcètera. Normalment països o illes d'una extensió més petita.
- 4- Quan s'indica el començament, mitjans o final d'un període: *Alla metà di febbraio* (a meitat de febrer). *Alla fine del semestre* (A finals de semestre).
- 5- Amb el verb *portare* (portar) referint-se a objectes i indumentàries personals: *Laura non porta gli occhiali* (La Laura no porta ulleres). *Paolo porta la sciarpa* (El Paolo porta bufanda).
- 6- Després de la preposició *con* amb complements de caracterització o d'instrument: *La signora colla parrucca* (La senyora amb perruca).
- 7- Els numerals ordinals en expressions tipus *per la prima volta, per la seconda volta... per l'ultima volta*: Per primera vegada, per segona vegada... per última vegada.

2.3.2. Manca de l'article definit en italià i presència en català

Porten article en català i no en italià:

- 1- Els noms propis de persona: La Verònica estudia molt (*Veronica studia molto*).
- 2- Dies de la setmana: El divendres passat vam arribar (*Venerdì scorso, siamo arrivati*). Només va acompanyat d'article en italià quan hi apareix un determinant al darrere del dia de la setmana: *La Domenica delle Palme* (el Diumenge de Rams) i a les expressions que tenen un significat temporal: *Il giovedì andiamo in discoteca* (El dijous anem a la discoteca). En català els noms porten genuïnament l'article, tot i que avui en dia, molts parlants ja no l'hi posen.
- 3- Mesos de l'any: L'agost vinent ens n'anem de creuer (*Prossimo agosto andiamo alla crociera*).
- 4- Estacions de l'any: A l'hivern és perillós fer senderisme (*In inverno è pericoloso fare escursionismo*). L'article és obligatori en italià, també en català, si l'estació de l'any fa una funció de subjecte o de complement directe.
- 5- Generalment els cognoms que es refereixen a homes: He vist el Navarro (*Ho visto Navarro*). Es prefereix no utilitzar l'article si les persones a les quals es refereixen no són famoses.
- 6- Els adjectius possessius amb els noms de parentesc en singular: La seva filla és molt guapa (*Sua figlia è molto bella*). És una excepció el possessiu *loro* que en italià sempre va acompanyat d'article: El seu pare és baix (*il loro padre è basso*). Amb els parentescos de caràcter afectiu i diminutius es requereix article també en italià: La meua "mareta" és alta (*la mia mamma è alta*).
- 7- Locucions de lloc: Vaig al bany (*Vado in bagno*). Visc a la ciutat (*Abito in città*) Però hi ha excepcions: Vaig al cinema (*vado al cinema*) o Anem a l'estadi (*Andiamo allo stadio*).
- 8- Darrere dels pronoms personals *noi*, *voi* i *loro* quan aquests s'identifiquen amb un substantiu en aposició⁴: Per exemple: Nosaltres, els catalans som bilingües (*Noi catalani siamo bilingue*). Vosaltres, els pagesos sou tossuts (*Voi agricoltori siete ostinati*).
- 4- L'aposició és una funció sintàctica que es tracta d'un sintagma nominal que complementa un nom, generalment entre comes. L'aposició fa d'adjunt explicatiu de la resta. "Nosaltres" i "Vosaltres" fan d'adjunt explicatiu de "els catalans" i "dels pagesos", respectivament.

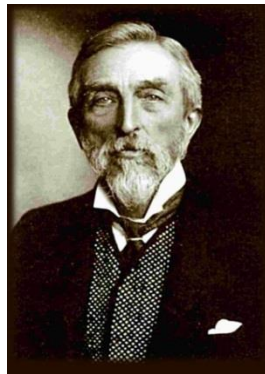
- 9- L'article en italià precedeix a complements materials amb el verb *avere* (tenir) quan fa referència a un objecte genèric i no concret o quan fa referència a una malaltia, en català no hi apareix l'article: Tinc moto (*Ho la moto*). Tinc tos (*Ho la tosse*).
- 10- L'article en italià precedeix ocasionalment a subjectes gramaticals amb el verb *esserci* (haver-hi), en català mai: A casa meva no hi ha cadires (*A casa mia non ci sono le sedie*).
- 11- Expressions formades per sintagmes preposicionals: Al meu parer (*A mio parere*) o a la vostra disposició (*A vostra disposizione*).

Com hem pogut observar hi ha nombroses diferències a l'hora d'utilitzar els articles definits en italià i en català. Això pot provocar que els alumnes per interferència amb la seva L1, el català, facin errades a l'hora d'utilitzar la L2, L3 o L4, l'italià. En el cas els articles definits estariem parlant d'un cas d'interferència negativa, ja que suposaria un desavantatge per aquests alumnes que estan aprenent l'italià. En altres aspectes de la gramàtica que siguin iguals en català i en italià estariem parlant d'una interferència positiva.

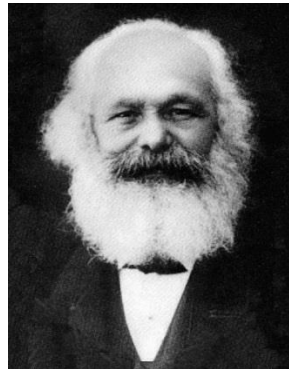
3. Enquestes de validació

3.1. Orígens de l'enquesta

Els orígens de les enquestes vénen de finals del segle XIX per fer estudis sobre la pobresa i les poblacions marginals després de la Revolució Industrial. Ho feien per intentar solucionar la situació de pobresa i per tenir més informació de les ciutats i rodalies. Normalment en destaquen en aquest sector: Charles Booth (1840-1916) i Karl Marx (1818- 1883) .

Charles Booth

Karl Marx

Les primeres enquestes utilitzaven qüestionaris només amb preguntes obertes i no recollien opinions, només recollien informació objectiva. Poc a poc les enquestes es van anar fent més específiques. El format de la selecció múltiple va sorgir i va ser introduït per primera vegada durant la I Guerra Mundial per l'armada dels Estats Units per fer els seus tests d'intel·ligència. Eren unes enquestes més adequades i més concretes que les primeres.

3.2. Tipus de test

Hi ha molts tipus de test a l'hora de voler verificar una hipòtesi. Com per exemple, el verdader o fals, les preguntes específiques, més curtes o més llargues, o la selecció múltiple. La millor manera per poder verificar si hi ha interferència o no del català a l'italià ens els article definits és l'anomenada selecció múltiple ja que es permet la llibertat que la persona pugui escollir la millor opció per a ella.

3.3. Test de selecció múltiple

Tal com diu Dorothy Adkins Wood a *Elaboración de tests, desarrollo e interpretación de los tests de aprovechamiento*, aquests tipus de test tenen un grau de precisió molt elevat. Això sí, s'ha de vigilar amb la claredat en l'expressió i utilitzar un llenguatge precís i entenedor per l'enquestat. Així reduïrem el temps de lectura i la complexitat de les preguntes o frases. Hem de tenir sempre en compte, també, que totes les preguntes han de servir com a eina per validar el que tu vols saber, i mai realitzar preguntes perquè sí.

S'ha d'utilitzar uns qüestionaris estructurats com a instrument del què et vols informar. I utilitzar aquests qüestionaris com a mostra de la població objecte d'estudi.

This familiar item format is the most common selected-response item form because of its great versatility, its efficiency in testing all levels of knowledge, achievement, and ability. (Steven M. Downing & Thomas M. Haladyna, 2006: 293) ⁵

Haver de seleccionar la millor resposta de totes les presentades és una bona manera i molt eficaç per comprovar els resultats. Aquest tipus de test són els que presenten un nombre més elevat d'encerts i són els més eficients a l'hora de constatar els resultats.

La varietat més convencional de la selecció múltiple és una pregunta i varies respostes de la qual una és la correcta. Per exemple:

- Qui és el Gerard Piqué? - - - - - Tija (*stem*)
 - A. Un cantant - - - - - Resposta de distracció (*distractor*)
 - B. Un presentador - - - - - Resposta de distracció (*distractor*)
 - C. Un futbolista - - - - - Resposta correcta (*correct choice*)

La *tija*, que és com s'anomena la pregunta o afirmació de manera formal, és un estímul per seleccionar la resposta correcta, *la tija* ha de contenir una idea clara perquè es pugui solucionar el problema. Pot ser en forma d'interrogació o bé d'afirmació.

La resposta correcta pot ser una paraula o una frase. En alguns casos una mica estranys poden ser fins i tot paràgrafs o imatges.

- 5- Aquest familiar format és la forma més comuna per seleccionar respostes per la seva fantàstica versatilitat, la seva eficiència de comprovació a tots els nivells de coneixement, assoliment, i habilitat.

Les respostes de distracció són les respostes incorrectes. Per enganyar, les respostes de distracció han de ser d'una forma gramatical, estil i llargada similar que la resposta correcta, com hem pogut veure a l'exemple, i mai donar pistes sobre la resposta correcta.

Segons Mila García Barbero, per fer un test de selecció múltiple hem d'evitar l'ús de paraules innecessàries, no utilitzar adjectius o adverbis innecessàriament a les respostes tipus: freqüentment, inusual, usual, etc. no repetir paraules o frases que no caldrien a la resposta i mai hem d'utilitzar preguntes negatives o que puguin confondre als alumnes.

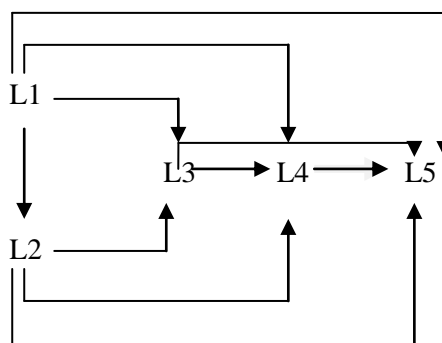
3.4. Hipòtesi abans de fer la validació

Les enquestes consisteixen en un treball de camp més una anàlisi. Primer s'ha de crear l'enquesta, després seleccionar els enquestats i per últim recollir les dades.

Una de les maneres de verificar el grau d'interferència dels articles determinants del català a l'italià és fent uns petits testos als aprenents catalanoparlants de l'italià que tinguin un nivell inicial, entre A1 i A2. Fer uns testos amb preguntes senzilles que ens permetin descobrir el grau d'influència de la L1 a la L3/L4 i les errades que hi apareguin. També podem mirar fent enquestes als alumnes que ja tinguin un B1/B2 a veure si el problema es soluciona o pel contrari roman igual.

Hem de tenir en compte que per la majoria dels enquestats l'italià no és una L2, com hem plantejat anteriorment, sinó que mínim ja és una L3, per no dir una L4. Els catalanoparlants estem a un ambient bilingüe entre el català i el castellà. Per això mateix, tenint en compte aquest fet, al test se'ls hi preguntarà quina és la seva L1 per comprovar si el tipus d'interferències són les mateixes o bé si hi ha diferents errors. És possible que una persona que tingui com a L1 el castellà no faci el mateix error de l'article davant de noms propis de persona en italià que sí que pot fer un que tingui el català com a L1. El fet que l'italià sigui una L3 o L4 no ha de ser diferent d'una L2, ja que el domini de la L1 i la L2 és ben bé el mateix als ambients bilingües, així doncs nosaltres hem de partir de l'adquisició del llenguatge a partir d'una L3 o L4. També s'ha de tenir en compte si fan menys errades les persones que tenen un domini més ampli de més llengües. En principi quantes més llengües es sàpiguen menys problemes tens amb els nous idiomes.

Gràficament es podria exemplificar d'aquesta manera:

La L1 influeix a la L2 i aquestes dues interfereixen a la L3. La L1/L2 i L3 interfereixen a la L4. La L1/L2/L3 i L4 influeixen a la L5, i així successivament.

3.5. Producció i disseny de l'enquesta

Abans de les afirmacions per validar les interferències he preguntat el sexe i l'edat dels enquestats, la llengua materna per saber si hi ha diferents tipus d'errades i les llengües coneixedores a veure en quina posició es trobaria l'italià, i a veure si el nombre de llengües parlades influeix en les errades dels enquestats.

Posteriorment, un seguit d'oracions en italià per completar, per poder verificar o no l'existència d'interferències. Un total d'onze oracions, entenedores i ràpides de respondre. S'han de respondre segons el que es cregui a primer moment, sense haver-te de passar estona pensant ni buscant. Poden ser a triar entre dues o entre quatre opcions depenent de si és només article (2 opcions) o si és preposició + article (4 opcions).

Exemple de l'enquesta utilitzada:

- Per cada afirmació, marca la casella de la millor resposta.

- Sexe

- 1) Masculí ☐
- 2) Femení ☐

- Edat: _____

- Llengua materna (L1), és la llengua que has après per primera vegada.

- 1) Català ☐
- 2) Castellà ☐

3) Altres Especifica quina: _____

- Quines llengües parles o estàs estudiant? (Per ordre d'adquisició, des de petits a ara). Ex: català, castellà, anglès i italià.

• Completa amb la paraula o símbol més adient aquestes afirmacions en italià (aquest símbol ☒ vol dir que no hi falta res, la frase està bé tal com està).

1- _____ Monica studia molto.

1) La ☐

2) ☒ ☐

2- Vado _____ bagno.

1) Al ☐

2) In ☐

3) Nel ☐

4) ☒ ☐

3- A casa mia non ci sono _____ sedie.

1) ☒ ☐

2) Le ☐

4- A _____ vostra disposizione.

1) La ☐

2) ☒ ☐

5- _____ inverno è pericoloso fare escursionismo.

1) In ☐

2) Nel ☐

3) All' ☐

4) ☒ ☐

6- _____ Sua figlia è molto bella.

1) La ☐

2) ☒ ☐

7- Il signore non porta _____ occhiali.

1) ☒ ☐

2) Gli ☐

8- _____ Catalogna è molto cara.

1) La ☐

2) ☒ ☐

9- Per _____ ultima volta.

1) L' ☐

2) ☒ ☐

10- _____ Venerdì scorso, siamo arrivati in vacanza.

1) Il ☐

- 2) ☐ ☐
- 11- Ho _____ tosse.
- 1) ☐ ☐
- 2) La ☐

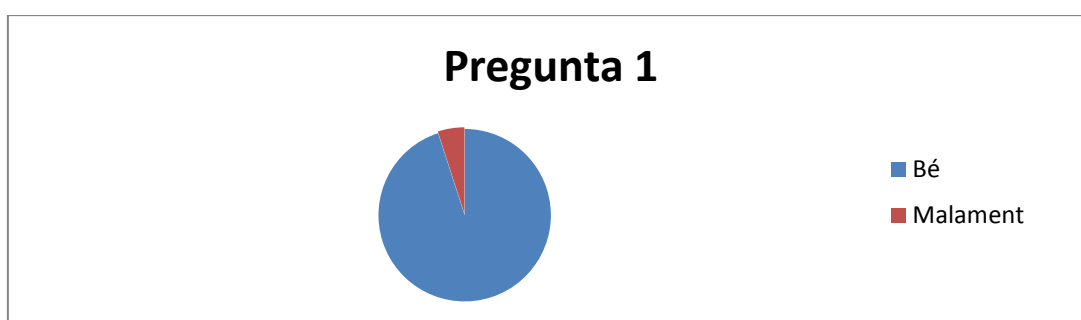
3.6. Validació de les respostes

Aquests són els resultats d'un total de vuitanta-sis enquestes realitzades als alumnes d'italià II (Facultat Filosofia i Lletres UAB), als alumnes d'italià com a llengua C per a traductors i intèrprets (Facultat de Traducció i Interpretació UAB), als alumnes d'italià IV (Facultat de Filosofia i Lletres) i a amics i coneguts que donaven el perfil.

Pregunta 1: Monica studia molto.

95% Bé

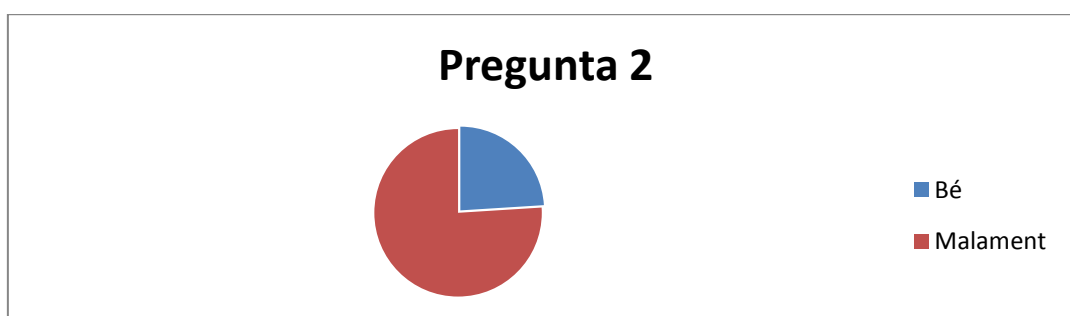
5% Malament

Pregunta 2: Vado in bagno.

24% Bé

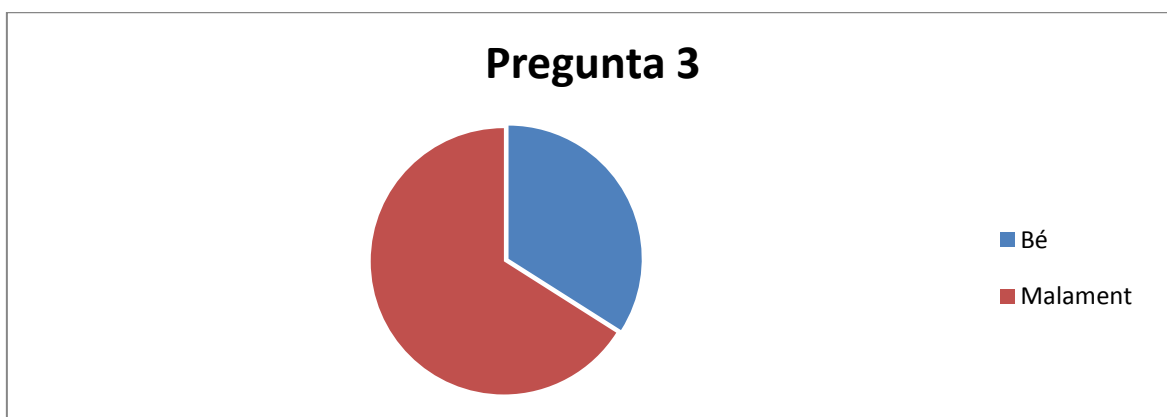
76% Malament

Pregunta 3: A casa mia non ci sono le sedie.

Bé 34%

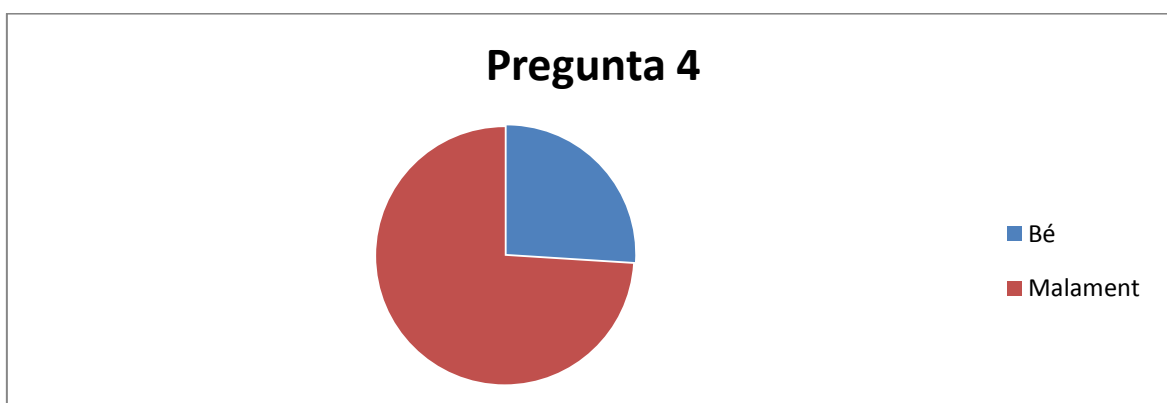
Malament 66%

Pregunta 4: A vostra disposizione.

Bé 26%

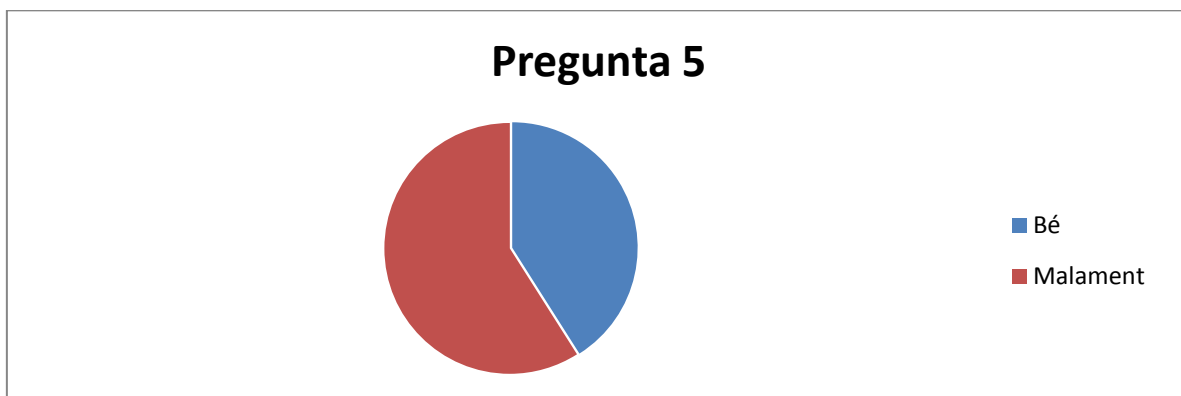
Malament 74%

Pregunta 5: **In** inverno è pericoloso faré escursionismo.

Bé 41%

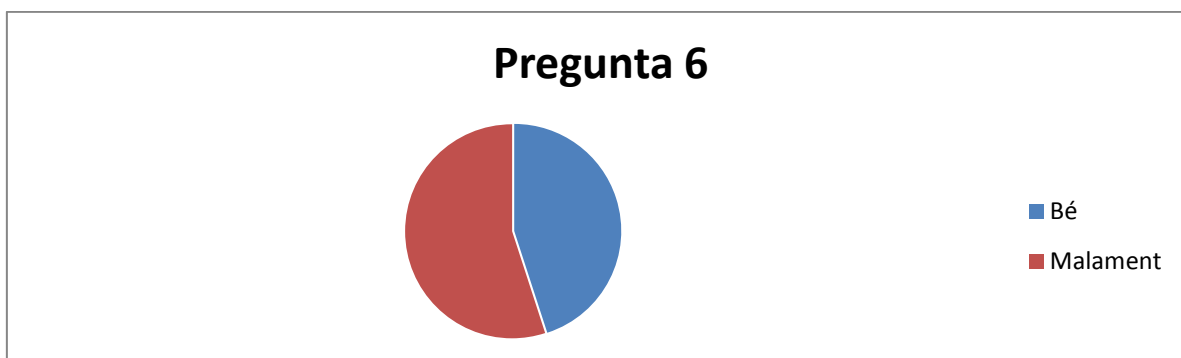
Malament 59%

Pregunta 6: Sua figlia è molto bella.

Bé 45%

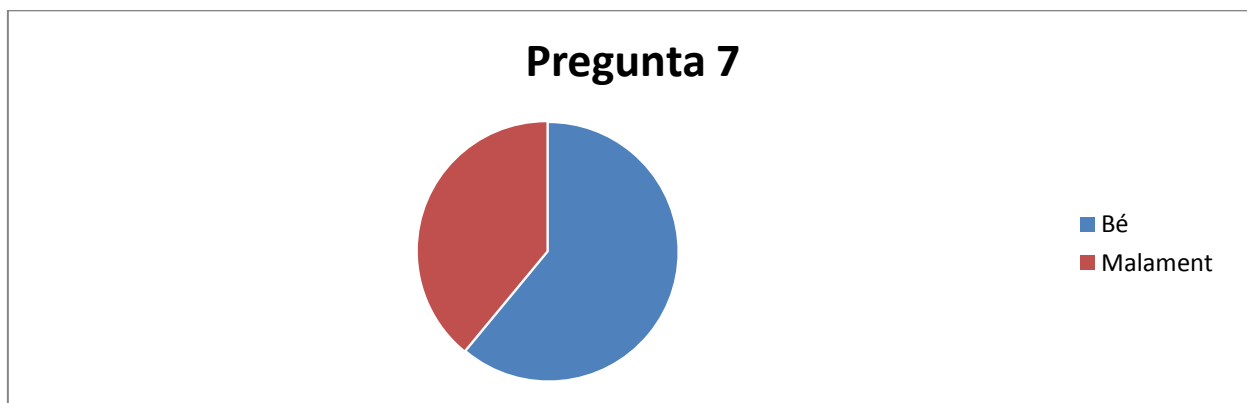
Malament 55%

Pregunta 7: Il signore non porta **gli** occhiali.

Bé 61%

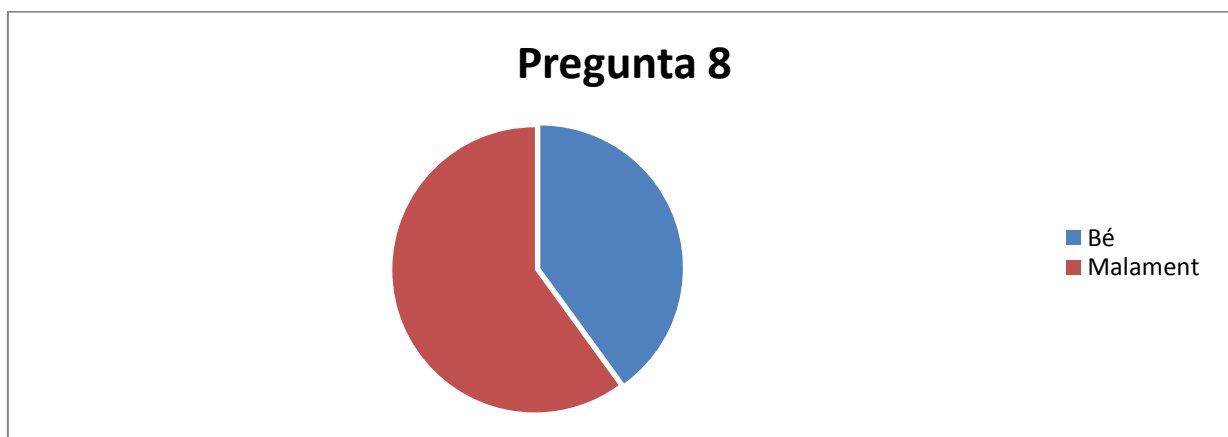
Malament 39%

Pregunta 8: **La** Catalogna è molto cara.

Bé 40%

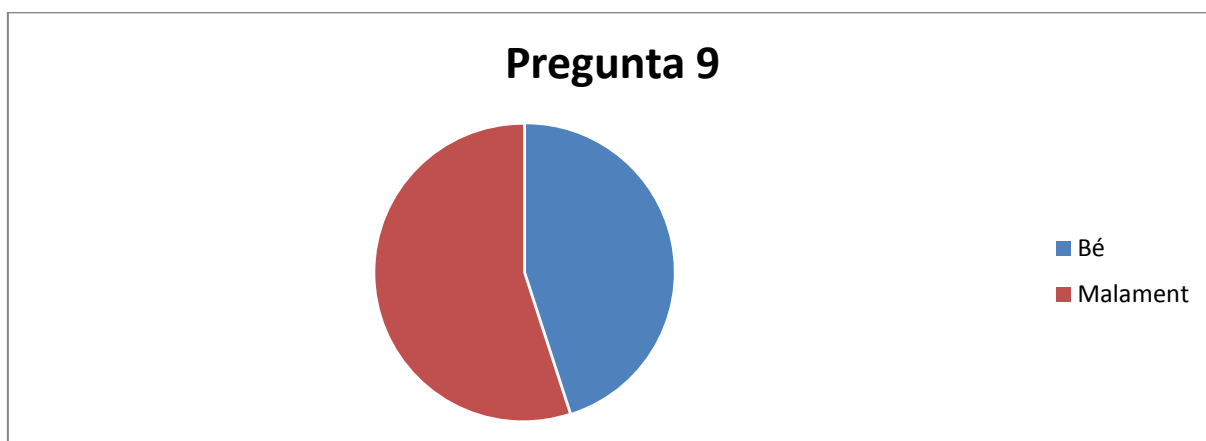
Malament 60%

Pregunta 9: Per l'ultima volta.

Bé 45%

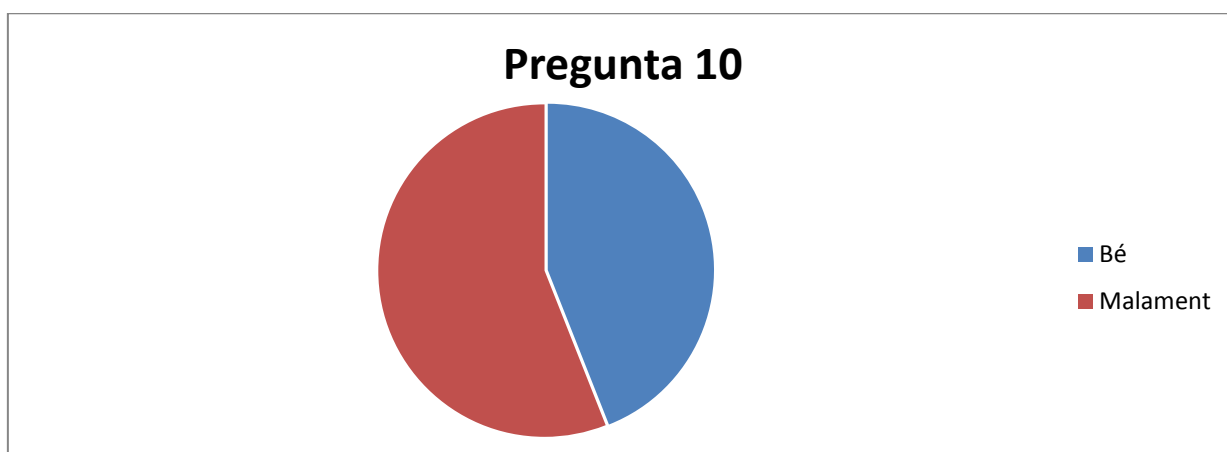
Malament 55%

Pregunta 10: Venerdì scorso, siamo arrivati in vacanza.

Bé 44%

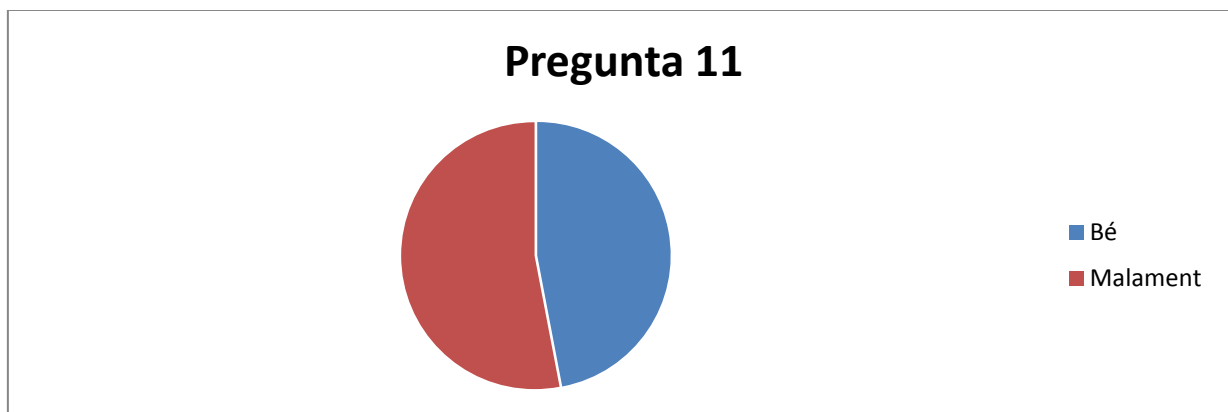
Malament 56%

Pregunta 11: Ho la tosse.

Bé 47%

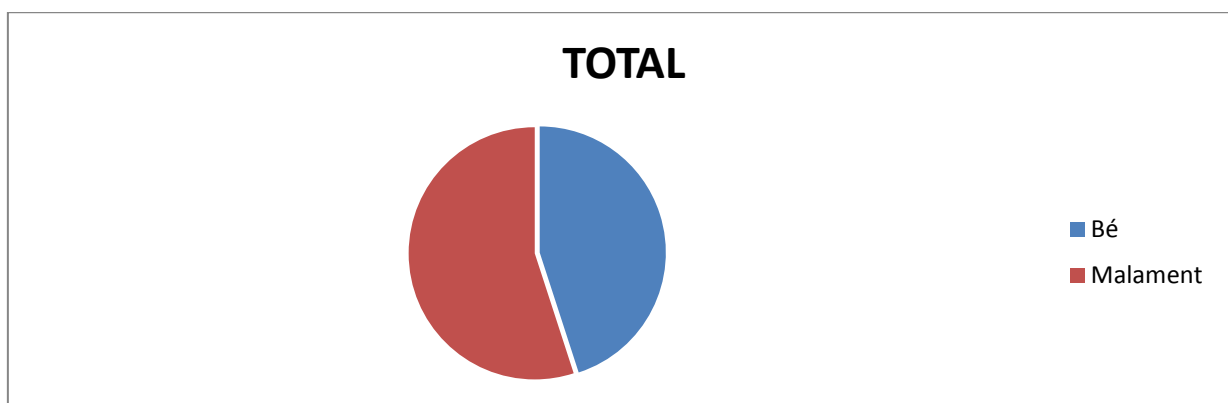
Malament 53%

Total de les 11 preguntes:

Bé 45%

Malament 55%

Conclusions i observacions

Així doncs de les onze preguntes de selecció múltiple, a nou d'elles la gent que ha respost l'opció correcta ha estat menys de la meitat. A les dues preguntes restants, més de la meitat dels enquestats han contestat bé la pregunta. Aquestes frases són la primera (*Veronica studia molto*) i la setena (*Il signore non porta gli occhiali*).

El tant per cent total de respostes vàlides és del 45% i de respostes invàlides és del 55%. Això fa que es pugui confirmar la hipòtesi inicial: Existeix una interferència negativa en el cas del articles definits del català a l'italià. Tot i que pot semblar que entre els resultats no hi ha una gran diferència quan es tracta de triar entre dues respostes, sí que n'hi ha ja que les opcions es redueixen molt, a diferència de les preguntes obertes. I tenint en compte, també, la senzillesa de les afirmacions, unes afirmacions que es poden trobar dins d'un àmbit molt habitual. De les conclusions que en podem treure en calen destacar:

- 1) En primer lloc no hi ha diferència entre els que tenen com a llengua mare, el català, o els que tenen el castellà. Les respostes correctes i incorrectes són les mateixes. Així doncs, la hipòtesi que els que tenen com a llengua mare el castellà farien més bé algunes de les preguntes és errònia.
- 2) En segon lloc no hi influeixen el nombre de llengües adquirides a l'hora de contestar millor. La gent amb un nombre major d'idiomes apresos ha respost igual de bé que la resta. La gent que té més domini de més llengües no respon millor; la L1 interfereix sempre.
- 3) En tercer lloc a mesura que van avançant els nivells dels cursos hi ha una lleugera millora. Els alumnes d'italià IV (B1-B2) van respondre mínimament millor el qüestionari. Per exemple: La pregunta 1 la va encertar el 100% dels enquestats . Les preguntes 5, 6, 7 i 11 les van encertar el 57% dels enquestats. Només coincideixen aquests bons resultats amb la resta d'alumnes a les preguntes 1 i 7; a les altres preguntes esmentades es pot veure un xic guany per part dels alumnes d'italià IV.
- 4) En quart lloc la frase *Vado in bagno* és la que han contestat pitjor. Tal com deien alguns enquestats: "*és massa evident que ha de ser al*". Segurament l'ús tant col·loquial i tant utilitzat d'aquesta frase fa que les errades siguin més comunes i pensis més en el teu idioma. Les oracions que no sols fer servir tant fan

possiblement que hagi de rumiar més i la interferència no estigui tan assegurada.

- 5) En cinquè lloc la frase *Veronica studia molto* és la que han contestat millor, quasi de manera unànime. És possible que aquí ja no hi hagi cap tipus de dubte pels enquestats perquè l'ús de l'article davant de nom propi en català s'està perdent i la gent ja no l'utilitza. L'article definit davant de nom propi de persona s'està perdent en català, malauradament.

La idea central i recollint el més important cal remarcar la verificació de la hipòtesi inicial: L'elevat grau d'interferència de la L1 per a la resta de llengües apreses. Les llengües similars tenen un grau alt d'interferència sobretot en els nivells més baixos de l'aprenentatge. Tanmateix, a través dels alumnes d'italià IV hem pogut comprovar que aquest problema es va solucionant a mesura que l'aprenentatge es va incrementant. La nostra L1 sempre serà més potent i més activa que tota la resta de llengües que puguem anar adquirint.

En conclusió, podem dir que hi ha interferència negativa en els articles determinants i preposicions + articles determinants entre el català i l'italià. La L1 assumeix el seu rol de confondre a les altres llengües i de ser una interferència contínua. Com hem pogut comprovar a través dels qüestionaris, la influència negativa de la llengua mare als posteriors llenguatges instruïts està assegurada.

Bibliografia

Libres:

- Adkins Wood, Dorothy. *Elaboración de tests, desarrollo e interpretación de los tests de aprovechamiento*. México: Editorial Trillas México, 1981.
- Alvira Martín, Francisco. *La encuesta: una perspectiva general metodológica*. Madrid: CIS Centro de investigaciones sociológicas, 2004.
- Arce, Joaquín. *Italiano y español: confrontación lingüística*. Dins de Manuel Carrera Díaz (coord.). *Italiano y español – estudios lingüísticos-*. Sevilla: Universidad de Sevilla, 1984. Pp. 109-126.
- Carrera Díaz, Manuel. *Manual de gramática italiana*. Barcelona: Ariel Lenguas Modernas, 1991.
- Cassany, Daniel. *La cuina de l'escriptura*. Barcelona: Empúries, 1993.
- Díaz Padilla, Fausto. *Gramática italiana para uso de hispanohablantes*. Oviedo: Universidad de Oviedo, 2011.
- Downing, Steven M. & Haladyna, Thomas M. *Handbook of test development*. London: Lawrence Erlbaum Associates Publishers, 2006.
- Eco, Umberto. *Cómo se hace una tesis*. Barcelona: Gedisa, 2006.
- Ellis, Rod & Shintani, Natsuko. *Exploring Language pedagogy through second Language acquisition research*. London: Routledge, 2014.
- García Mayo, María del Pilar & Hawkins, Roger. *Second Language acquisition of articles: Empirical findings and theoretical implications*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 2009.
- Haladyna, Thomas M. *Developing and validating multiple-choice Test Items*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers, 1994.
- Larousse. *Gramática italiana – Manual práctico*. Larousse editorial, 2013.
- Trifone, Pietro. *Gramática de la lengua italiana*. Perugia: Guerra Edizioni, 2011.
- Wilkins, D.A. *Second-language learning and teaching*. London: Edward Arnold, 1974.

Articles:

- SINHA, Avanika, BANERJEE, Niroj, SINHA, Amabalika, SHASTRI, Rajesh Kuma. Interference of first language acquisition of second language. *Journal of Psychology and Counselling*. Vol.1 (7), pp.117-122, Setembre, 2009.
- GUELLA, Hakima, DÉPREZ, Viviane, SLEEMAN, Petra. Article Choice Parameters in L2. *Proceedings of the 9th Generative Approaches to Second Language Acquisition Conference (GASLA 2007)*, ed. Roumyana Slabakova et al., Pp. 57-69, 2008.
- ARCHVADZE, Ekaterine. The problems of First Language Interference in the Process of Teaching Second Languages. *Tsereteli State University Georgia*. Pp. 1-5, Maig, 2015.
- GARCIA-BARBERO, Mila [et al.]. How to write multiple-choice and short answer questions. *Learning To Work for Health Series*. No.2, pp.1-39, 1994.

Webs:

<http://www.slideshare.net/marceisraelsky/interference-between-first-and-second-languages-pp-pres>

http://www.slideshare.net/UCsanatadharma/the-influence-of-mother-tongue-in-learning-english?next_slideshow=1

<http://www.eitb.tv/es/video/tribuaren-berbak-castellano/4504921954001/105959/el-euskera--referente-mundial-/>